

хора. Обижда са нѣкой въ три нѣща, въ особа-та или персона-та си, въ стяжанія-та или въ имо-
та си, и въ почесть-тѣ си; и въ тѣзи тритѣ длъ-
жны сми да не обиждамы никого.

1) Да не обиждамы нѣкого въ особа-та му.

Обиждамы или повреждамы нѣкого на особа-
та му, ако го убіймы, ако го ранимы, ако го біймы,
ако го засрамимъ, ако го напсувамы, ако му доса-
ждамы, и инакъ ако го огорчимъ. За туй отъ сички
тіе-зи трѣба да са въздържамы, и да не стру-
вамы никога никому нищо, кое то може да го
огорчи.

Дѣца-та млого пажя са услаждаватъ да за-
качать и да огорчяватъ нарочно другари-тѣ си, да
имъ даватъ причины на прѣпирни и каранія, да
имъ казватъ думы горчивы, да ги подиграватъ, и
да ги ядосватъ сѣкакъ, и най выше когагы сякатъ
послабы отъ тѣхъ, и не са боятъ за отмѣстеніе отъ
тѣхна страна.

Но този кой-то ищеда са наслажда, като без-
чести и огорчива другого, самъ той подпада въ
опасность, и млого пажя истегля тежки повреды.
Извѣстно е на сички туй че: „Каквото направи нѣ-
кой другиму, туй ще му дойде и нему до глава.“
И тѣй онзи, кой то прави зло другиму, трѣба вынѣги
да са бой и да не истегли и той нѣкое зло отъ онѣзи,
кои-то е озлобилъ.

Не трѣба да са уповавамы на туй, че други-
тѣ сѫ по безсилни отъ насть; защо-то, когато ги
обиждамы, вынѣги самъчять и тіе да изнамѣрятъ
нѣкое срѣдство да си отмѣстятъ, и никога непрѣ-